

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः ॥

तृतीयस्यामितो दिवि सोमं आसीत्। तङ्गायत्र्या-
ऽहरत्। तस्य पूर्णमच्छिद्यत्। तत्पूर्णोऽभवत्। तत्पूर्णस्य
पूर्णत्वम्। ब्रह्म वै पूर्णः। यत्पूर्णशाखया वत्सानपाकरोति।
ब्रह्मणैवैनानपाकरोति। गायत्रो वै पूर्णः। गायत्राः पशवः॥१॥

तस्मात्रीणित्रीणि पूर्णस्य पलाशानि। त्रिपदा गायत्री।
यत्पूर्णशाखया गाः प्रार्पयति। स्वयैवैना देवतया प्रार्पयति।
यं कामयेतापशुः स्यादिति। अपूर्णान्तस्मै शुष्काग्रामाहरेत्।
अपशुरेव भवति। यं कामयेत पशुमान्तस्यादिति।
बहुपूर्णान्तस्मै बहुशाखामाहरेत्। पशुमन्तमेवैनं करोति॥२॥

यत्प्राचीमा हरेत्। देवलोकमभि जयेत्। यदुदीचीं
मनुष्यलोकम्। प्राचीमुदीचीमा हरति। उभयोर्लोकयोरभि-
जित्यै। इषे त्वोर्जे त्वेत्याह। इषमेवोर्जं यजमाने
दधाति। वायवः स्थेत्याह। वायुर्वा अन्तरिक्षस्याध्यक्षाः।
अन्तरिक्षदेवत्याः खलु वै पशवः॥३॥

वायवं एवैनान्परि ददाति। प्र वा एनानेतदा करोति। यदाहं।
वायवः स्थेत्युपायवः स्थेत्याह। यजमानायैव पशूनुप

ह्वयते। दे॒वो वः॑ स॒वि॒ता प्रा॒र्पय॑त्वि॒त्याह॑ प्र॒सू॒त्यै। श्रेष्ठ॑त॒माय॑
क॒र्मण॑ इ॒त्याह॑। य॒ज्ञो हि श्रेष्ठ॑त॒मङ्क॑र्म। तस्मा॑दे॒वमा॑ह।
आप्या॑यध्वम॒घ्निया॑ दे॒वभा॒गमि॒त्याह॑॥४॥

व॒त्सेभ्य॑श्च॒ वा ए॒ताः पु॒रा म॑नु॒ष्येभ्य॑श्चाप्या॑यन्त। दे॒वेभ्य॑ ए॒वैना॑
इन्द्रा॑याप्या॑ययति। ऊ॒र्ज॑स्व॒तीः प॑य॒स्वती॑रि॒त्याह॑। ऊ॒र्ज॑ः हि
प॑यः स॒म्भर॑न्ति। प्र॒जाव॑तीरन॒मीवा॑ अ॒यक्ष्मा॑ इ॒त्याह॑ प्रजा॑त्यै।
मा वः॑ स्तेन॑ ई॒शत॑ माऽघ॑श॒स इ॒त्याह॑ गु॒प्त्यै। रु॒द्रस्य॑ हे॒तिः
परि॑ वो वृ॒णक्ति॒त्याह॑। रु॒द्रादे॒वैना॑स्त्रायते। ध्रु॒वा अ॒स्मिन्गो॑प॒तौ
स्या॑त ब॒ह्वीरि॒त्याह॑। ध्रु॒वा ए॒वास्मि॑न्ब॒ह्वीः क॑रोति॥५॥

यज॑मानस्य प॒शून्पा॑ही॒त्याह॑। प॒शूना॑ङ्गोपी॒थाय॑। तन्मा॑त्सा॒यं
प॒शव॑ उप॑स॒माव॑र्तन्ते। अन॑धः सादयति। गर्भा॑णां धृ॒त्या
अ॒प्र॒पा॒दाय॑। तस्मा॑द्गर्भाः॑ प्र॒जाना॑मप्र॒पादु॑काः। उ॒परी॑व
नि॒दधा॑ति। उ॒परी॑व हि सु॒वर्गो॑ लो॒कः। सु॒वर्ग॑स्य लो॒कस्य॑
सम॑ष्ट्यै॥६॥

प॒शवः॑ करोति प॒शवो॑ दे॒वभा॒गमि॒त्याह॑ करोति नव॑ च॥—————[१]

दे॒वस्य॑ त्वा स॒वि॒तुः प्र॑स॒व इ॒त्य॑श्चप॒र॒शुमा॑द॒त्ते प्र॒सू॒त्यै।
अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मि॒त्याह॑। अ॒श्विनो॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यु
आस्ता॑म्। पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्यामि॒त्याह॑ य॒त्यै। यो वा ओष॑धीः
प॒र्वशो॑ वे॒द। नैनाः॑ स हि॒नस्ति॑। प्र॒जाप॑ति॒र्वा ओष॑धीः
प॒र्वशो॑ वे॒द। स ए॒ना न हि॑नस्ति। अ॒श्वप॑र्श्वा ब॒र्हि॒रच्छै॑ति।

प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्वाय॥७॥

ओषधीनामहिंसायै। यज्ञस्य घोषदसीत्याह। यजमान
एव रयिन्दधाति। प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरांतय इत्याह।
रक्षसामपहत्यै। प्रेयमंगाद्धिषणा बर्हिरच्छेत्याह। विद्या
वै धिषणा। विद्ययैवैनदच्छैति। मनुना कृता स्वधया
वितृष्टेत्याह। मानवी हि पर्शुः स्वधाकृता॥८॥

त आवहन्ति कवयः पुरस्तादित्याह। शुश्रुवांसो वै कवयः।
यज्ञः पुरस्तात्। मुखत एव यज्ञमा रभते। अथो यदेतदुक्ता
यतः कुतश्चा हरति। तत्प्राच्या एव दिशो भवति। देवेभ्यो
जुष्टमिह बर्हिरासद् इत्याह। बर्हिषः समृद्धौ। कर्मणो-
ऽनपराधाय। देवानां परिषृतमसीत्याह॥९॥

यद्वा इदं किं च। तद्देवानां परिषृतम्। अथो यथा वस्यसे
प्रतिप्रोच्याहेदं करिष्यामीति। एवमेव तदध्वर्युर्देवेभ्यः
प्रतिप्रोच्य बर्हिर्दाति। आत्मनोऽहिंसायै। यावतः
स्तम्बान्परिदिशेत्। यत्तेषामुच्छिष्यात्। अति तद्यज्ञस्य
रेचयेत्। एकं स्तम्बं परिदिशेत्। तं सर्वन्दायात्॥१०॥

यज्ञस्यानतिरेकाय। वर्षवृद्धमसीत्याह। वर्षवृद्धा वा
ओषधयः। देवबर्हिरित्याह। देवेभ्य एवैनत्करोति। मा त्वा-
ऽन्वङ्गा तिर्यगित्याहाहिंसायै। पर्व ते राध्यासमित्याहर्ष्यै।
आच्छेत्ता ते मा रिषमित्याह। नास्यात्मनो मीयते। य एवं

वेद॥११॥

देव॑र्ब॒र्हिः श॒तव॑ल्शं वि॒रोहे॒त्याह॑। प्र॒जा वै ब॒र्हिः।
प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑नाय। स॒हस्र॑वल्शा वि व॒यः रु॑हेमेत्याह।
आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते। पृथि॒व्याः स॒म्पृचः॑ पा॒हीत्या॑ह
प्रति॑ष्ठित्यै। अयु॑ङ्गायु॒ङ्गान्मु॒ष्टीलु॑नोति। मि॒थुन॑त्वाय प्रजा॑त्यै।
सु॒स॒म्भृतां॑ त्वा स॒म्भ॑रा॒मीत्या॑ह। ब्रह्म॑णै॒वैन॑त्स॒म्भ॑रति॥१२॥

अदि॑त्यै रा॒स्त्राऽसी॑त्याह। इ॒यं वा अदि॑तिः। अ॒स्या
ए॒वैन॑द्रा॒स्त्रां करो॑ति। इ॒न्द्रा॒ण्यै स॒न्नह॑न॒मित्या॑ह। इ॒न्द्रा॒णी वा
अग्रै॑ दे॒वता॑ना॒ः स॒म॑न॒ह्यता॑ साऽऽ॒ध्नोत्। ऋ॒द्ध्यै स॒न्नह्य॑ति।
प्र॒जा वै ब॒र्हिः। प्र॒जाना॑म॒परा॑वापाय। तस्मा॑त्स्ना॒वस॑न्तताः
प्र॒जा जा॑यन्ते॥१३॥

पू॒षा ते॑ ग्र॒न्थिं ग्र॑श्ना॒त्वित्या॑ह। पु॒ष्टिमे॒व यज॑माने दधाति।
स ते॒ मा॒स्था॒दित्या॑हाहि॑सायै। प॒श्चात्प्रा॑श्चमु॒पगू॑हति।
प॒श्चाद्वै प्रा॒चीन॑ः रे॒तो धी॑यते। प॒श्चादे॒वास्मै॑ प्रा॒चीन॑ः रे॒तो
दधा॑ति। इ॒न्द्रस्य॑ त्वा बा॒हुभ्या॑मु॒द्यच्छ॑ इत्याह। इ॒न्द्रि॒यमे॒व
यज॑माने दधाति। बृ॒हस्प॑तैर्म॒र्ध्ना ह॑रा॒मीत्या॑ह। ब्रह्म॑ वै दे॒वानां॑
बृ॒हस्प॑तिः॥१४॥

ब्रह्म॑णै॒वैन॑द्धरति। उ॒र्वन्तरि॑क्ष॒मन्वि॒हीत्या॑ह गत्यै। दे॒वङ्ग॑म॒मसी॑-
त्याह। दे॒वाने॒वैन॑द्मयति। अ॒न॒धः सा॑दयति। गर्भा॑णां धृ॒त्या
अ॒प्र॒पा॒दाय॑। तस्मा॑द्गर्भाः प्र॒जाना॑म॒प्रपा॑दुकाः। उ॒परी॑व नि

दधाति। उपरी॑व हि सु॒वर्गो॑ लो॒कः। सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्य॑
सम॑ष्ट्यै॥१५॥

स्यो॒नित्वाय॑ स्व॒धाकृ॑ताऽसीत्या॑ह दाय॒द्वेदं॑ भरति जायन्ते बृह॒स्पतिः॑ सम॑ष्ट्यै॥—[२]

पूर्वे॒द्युरि॒ध्माब॒र्हिः क॑रोति। य॒ज्ञमे॒वारभ्य॑ गृही॒त्वोप॑वसति।
प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञम॑सृजत। तस्यो॒खे अ॑स्र॒सेताम्। य॒ज्ञो
वै प्र॒जाप॑तिः। यत्सा॑न्नाय्यो॒खे भव॑तः। य॒ज्ञस्यै॒व तदु॒खे
उप॑दधात्यप्र॒स्र॒साय॑। शु॒न्धध्व॑न्दैव्या॒य क॑र्मणे देवय॒ज्याया॑
इत्या॑ह। दे॒वय॒ज्याया॑ ए॒वैना॑नि शु॒न्यति॑। मा॒तरि॑श्व॒नो
घ॒र्मोऽसी॑त्या॑ह॥१६॥

अ॒न्तरि॑क्षं वै मा॒तरि॑श्व॒नो घ॒र्मः। ए॒षां लो॒कानां॑ विधृ॒त्यै।
द्यौर॑सि पृथि॒व्यसी॑त्या॑ह। दि॒वश्च॒ ह्येषा॑ पृथि॒व्याश्च॒ सम्भृ॑ता।
यदु॒खा। तस्मा॑दे॒वमा॑ह। वि॒श्वधा॑या अ॒सि पर॑मेण॒ धाम्ने॑त्या॑ह।
वृष्टि॑र्वै वि॒श्वधा॑याः। वृष्टि॑मे॒वावरु॑न्धे। दृ॒हंस्व॒ मा ह्य॑रित्या॑ह
धृ॒त्यै॥१७॥

वसू॑नां प॒वित्र॑म॒सीत्या॑ह। प्रा॒णा वै वस॑वः। तेषां
वा ए॒तद्वा॑ग॒धेय॑म्। यत्प॒वित्र॑म्। तेभ्य॑ ए॒वैन॑त्करोति।
श॒तधा॑र॒सह॑स्र॒धार॑मित्या॑ह। प्रा॒णेष्वे॒वायु॑र्दधाति सर्व॒त्वाय॑।
त्रि॒वृत्प॑लाशशा॒खाया॑न्दर्भ॒मय॑ भवति। त्रि॒वृद्वै प्रा॒णः।
त्रि॒वृत्त॑मे॒व प्रा॒णं म॑ध्य॒तो यज॑माने दधाति॥१८॥

सौ॒म्यः पूर्णः॑ संयो॒नित्वाय॑। सा॒क्षात्प॒वित्र॑न्द॒र्भाः।

प्राख्सायमधिनि दधाति। तत्प्राणापानयो रूपम्। तिर्यक्प्रातः।
तद्दर्शस्य रूपम्। दार्श्यः ह्येतदहः। अन्नं वै चन्द्रमाः। अन्नं
प्राणाः। उभयमेवोपैत्यजामित्वाय॥१९॥

तस्मादयः सर्वतः पवते। हुतः स्तोको हुतो द्रप्स
इत्याह प्रतिष्ठित्यै। हविषोऽस्कन्दाय। न हि हुतः
स्वाहाकृतः स्कन्दति। दिवि नाको नामाग्निः। तस्य
विप्रुषो भागधेयम्। अग्नये बृहते नाकायेत्याह। नाकमेवाग्निं
भागधेयेन समर्धयति। स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यामित्याह।
द्यावापृथिव्योरेवैनत्प्रतिष्ठापयति॥२०॥

पवित्रवत्यानयति। अपाञ्चैवौषधीनां च रसः सः सृजति।
अथो ओषधीष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयति। अन्वारभ्य वाचं
यच्छति। यज्ञस्य धृत्यै। धारयन्नास्ते। धारयन्त इव हि
दुहन्ति। कामधुक्ष इत्याहातृतीयस्यै। त्रयं इमे लोकाः।
इमानेव लोकान्यजमानो दुहे॥२१॥

अमूमिति नाम गृह्णाति। भद्रमेवासाङ्कर्मा विष्करोति।
सा विश्वायुः सा विश्वव्यचाः सा विश्वकर्मेत्याह।
इयं वै विश्वायुः। अन्तरिक्षं विश्वव्यचाः। असौ
विश्वकर्मा। इमानेवैतामिलोकान् यथापूर्वन्दुहे। अथो
यथा प्रदात्रे पुण्यमाशास्तै। एवमेवैना एतदुपस्तौति।
तस्मात्प्रादादित्युन्नीय वन्दमाना उपस्तुवन्तः पशून्दु-
हन्ति॥२२॥

ब॒हु दु॒ग्धीन्द्रा॑य दे॒वेभ्यो॑ ह॒विरिति॑ वाचं॒ विसृ॑जते।
 य॒थादे॒वतमे॒व प्रसौ॑ति। दै॒व्यस्य॑ च मा॒नुषस्य॑ च॒ व्यावृ॑त्तैः।
 त्रि॒राह॑। त्रिष॑त्या हि दे॒वाः। अवा॑चं य॒मोऽन॑न्वार॒भ्योत्तराः॑।
 अप॑रिमितमे॒वाव॑ रुन्धे। न दा॑रुपा॒त्रेण॑ दु॒ह्यात्। अ॒ग्निव॑द्वे
 दा॑रुपा॒त्रम्। यद्दा॑रुपा॒त्रेण॑ दु॒ह्यात्॥२३॥

या॒तया॑म्ना ह॒विषा॑ यजेत। अथो॒ खल्वा॑हुः। पु॒रोडा॑शमु॒खानि॑
 वै ह॒वीः॑। नेत॑ इ॒तः पु॒रोडा॑शः॑ ह॒विषो॑ या॒मोऽस्ती॑ति।
 का॒र्ममे॒व दा॑रुपा॒त्रेण॑ दु॒ह्यात्। शू॒द्र ए॒व न दु॑ह्यात्। अ॒सतो॑
 वा ए॒ष स॒म्भूतः॑। यच्छू॒द्रः। अ॒हवि॑रे॒व तदि॒त्याहुः॑। यच्छू॒द्रो
 दो॒ग्धीति॑॥२४॥

अ॒ग्निहो॑त्रमे॒व न दु॑ह्याच्छू॒द्रः। तद्धि॑ नोत्पु॒नन्ति॑। य॒दा खलु॑ वै
 प॒वित्रं॑म॒त्येति॑। अथ॒ तद्धि॑वि॒रिति॑। स॒म्पृच्य॑ध्वमृतावरी॒रित्या॑ह।
 अ॒पाश्चै॒वौष॑धीनां च॒ रस॑ः स॒ सृ॑जति। तस्मा॑द॒पाश्चै॒वौष॑धीनां
 च॒ रस॑मुप॑जीवामः। म॒न्द्रा धन॑स्य सा॒तय॑ इत्या॑ह। पु॒ष्टिमे॒व
 यज॑माने दधाति। सोमे॑न॒ त्वात॑न॒च्मीन्द्रा॑य दधीत्या॑ह॥२५॥

सोम॑मे॒वैन॑त्करोति। यो वै सोमं॑ भक्षयित्वा। सं॒वत्स॑रः॒
 सोमं॑ न पिब॑ति। पु॒नर्भक्ष्यो॑ऽस्य सोमपी॒थो भ॑वति। सोमः॒
 खलु॑ वै सा॑न्नाय्यम्। य ए॒वं वि॒द्वान्सा॑न्नाय्यं पिब॑ति।
 अ॒पुन॑र्भक्ष्यो॑ऽस्य सामपी॒थो भ॑वति। न मृ॒न्मये॑नापि दध्यात्।
 यन्मृ॒न्मयो॑नापि दध्यात्। पि॒तृदे॒वत्य॑ः स्यात्॥२६॥

अ॒य॒स्पा॒त्रेण॑ वा दा॑रुपा॒त्रेण॑ वाऽपि॑ दधाति। तद्धि॑ सदे॒वम्।

उदन्वद्भवति। आपो वै रक्षोघ्नीः। रक्षसामपहत्यै। अदस्तमसि
विष्णवे त्वेत्याह। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञायैवैनददस्तं करोति।
विष्णो हव्यः रक्षस्वेत्याह गुप्त्यै। अनधः सादयति। गर्भाणां
धृत्या अप्रपादाय। तस्माद्गर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः। उपरीव
निदधाति। उपरीव हि सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्यै॥२७॥

असीत्याह धृत्यै यजमाने दधात्यजामित्वाय स्थापयति दुहे दुहन्ति दुह्यादोग्धीति दधीत्याह
स्यात्सादयति पञ्च च॥ [३]

कर्मणे वां देवेभ्यः शकेयमित्याह शक्त्यै। यज्ञस्य वै
सन्ततिमनु प्रजाः पशवो यजमानस्य सन्तायन्ते। यज्ञस्य
विच्छित्तिमनु प्रजाः पशवो यजमानस्य विच्छिद्यन्ते। यज्ञस्य
सन्ततिरसि यज्ञस्य त्वा सन्तत्यै स्तृणामि सन्तत्यै त्वा
यज्ञस्येत्याहवनीयात्सन्तनोति। यजमानस्य प्रजायै पशूनां
सन्तत्यै। अपः प्रणयति। श्रद्धा वा आपः। श्रद्धामेवारभ्य
प्रणीय प्रचरति। अपः प्रणयति। यज्ञो वा आपः॥२८॥

यज्ञमेवारभ्य प्रणीय प्रचरति। अपः प्रणयति। वज्रो वा
आपः। वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्रहृत्य प्रणीय प्रचरति। अपः
प्रणयति। आपो वै रक्षोघ्नीः। रक्षसामपहत्यै। अपः प्रणयति।
आपो वै देवानां प्रियन्धामं। देवानामेव प्रियन्धामं प्रणीय
प्रचरति॥२९॥

अपः प्रणयति। आपो वै सर्वा देवताः। देवता एवारभ्य प्रणीय

प्रचरति। वेषाय॑ त्वेत्या॑ह। वेषाय॑ ह्ये॒नदा॑दत्ते। प्रत्युष्ट॑रक्षः
प्रत्युष्टा॑ अरा॑तय॒ इत्या॑ह। रक्ष॑सामप॑हत्यै। धूर॑सीत्या॑ह। एष
वै धुर्यो॑ऽग्निः। तं यदनु॑पस्पृश्याती॒यात्॥३०॥

अध्व॑र्युं च॒ यज॑मानं च॒ प्रद॑हेत्। उ॒पस्पृ॑श्यात्ये॑ति। अध्व॑र्योश्च
यज॑मानस्य॒ चाप्र॑दाहाय। धूर्व॒ तं यो॑स्मान्धूर्व॑ति॒ तं धूर्व॑ यं व॒यं
धूर्वा॑म॒ इत्या॑ह। द्वौ वाव॑ पुरु॑षौ। यश्चै॒व धूर्व॑ति। यश्चै॒नन्धूर्व॑ति।
तावु॑भौ शु॒चाऽर्प॑यति। त्वं दे॒वाना॑मसि॒ सस्त्रि॑तमं॒ पप्रि॑तमं॒
जुष्ट॑तमं॒ वह्नि॑तम॒न्देव॑हूतम॒मित्या॑ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्॥३१॥

अहु॑तमसि॒ हवि॑र्धान॒मित्या॑हाना॒त्यै। दृ॒ह॒स्व॒ मा ह्वा॑रित्या॑ह
धृत्यै॑। मि॒त्रस्य॑ त्वा॒ चक्षु॑षा॒ प्रेक्ष॑ इत्या॑ह मि॒त्रत्वा॑य। मा भे॒र्मा
संवि॑क्था॒ मा त्वा॑ हि॒सिष॑मित्या॑हाहि॒सायै॑। यद्वै किं च॒
वातो॑ नाभि॒ वाति॑। तत्सर्व॑ वरु॒णदे॑वत्यम्। उ॒रु वा॑ता॒येत्या॑ह।
अवा॑रुणमे॒वैन॑त्करोति। दे॒वस्य॑ त्वा॒ सवि॑तुः प्र॑स॒व इत्या॑ह
प्रसू॑त्यै। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॑ह॥३२॥

अ॒श्विनौ हि दे॒वाना॑मध्व॑र्यु आस्ता॑म्। पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्या॑मित्या॑ह
यत्यै॑। अ॒ग्नये॑ जुष्टं॒ निर्व॑पामीत्या॑ह। अ॒ग्नय॑ ए॒वैनां॑ जुष्टं
निर्व॑पति। त्रि॒र्यजु॑षा। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒षां लो॒काना॑मा॒प्त्यै।
तूष्णीं॑ च॒तुर्थ॑म्। अ॒परि॑मितमे॒वाव॑रुन्धे। स ए॒वमे॒वानु॑पूर्व॑र
हवी॑र॒षि निर्व॑पति॥३३॥

इ॒दं दे॒वाना॑मि॒दमु॑ नः स॒हेत्या॑ह व्यावृ॑त्यै। स्फा॒त्यै त्वा॒

नारा॑त्या॒ इत्या॑ह॒ गुप्त्यै॑। तम॑सीव॒ वा ए॒षोऽन्तश्च॑रति।
 यः प॑री॒णहि॑। सुव॑र॒भि वि ख्ये॑षं वैश्वान॒र॒अ॒योति॑रित्या॑ह।
 सुव॑रे॒वाभि वि प॑श्यति वैश्वान॒र॒अ॒योतिः॑। द्यावा॑पृथि॒वी ह॒विषि॑
 गृही॑त उद॑वेपेताम्। दृ॒५ह॑न्ता॒न्दुर्या॑ द्यावा॑पृथि॒व्योरित्या॑ह।
 गृहा॑णां द्यावा॑पृथि॒व्योर्धृत्यै॑। उ॒र्वन्तरि॑क्षमन्विहीत्या॑ह॒ गत्यै॑।
 अदि॑त्यास्त्वोप॒स्थे सादया॑मीत्या॑ह। इ॒यं वा अदि॑तिः। अ॒स्या
 ए॒वैन॑दुप॒स्थे सादय॑ति। अ॒ग्ने ह॒व्य५ र॑क्षस्वेत्या॑ह॒ गुप्त्यै॑॥३४॥

यज्ञो वा आपो धामं प्रणीय प्रचरत्यतीयादेतद्वाहुभ्यामित्याह हवी५षि निर्वपति गत्यै चत्वारि
 च॥ _____ [४]

इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्। सोऽपः॑। अ॒भ्य॑ग्नियत। तासां॑ यन्मे॒ध्यं
 य॒ज्ञिय॑५ सदे॑वमासीत्। तदपो॑द॒क्रामत्। ते द॒र्भा अ॑भवन्।
 यद्द॒र्भैरप॑ उ॒त्पु॑नाति। या ए॒व मे॒ध्या य॒ज्ञियाः॑ सदे॑वा आपः॑।
 ताभि॑रे॒वैना॒ उ॒त्पु॑नाति। द्वा॒भ्यामु॒त्पु॑नाति॥३५॥

द्वि॒पाद्यज॑मानः॒ प्रति॑ष्ठित्यै। दे॒वो वः॑ स॒वि॒तोत्पु॑ना॒त्वित्या॑ह।
 स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒वैना॒ उ॒त्पु॑नाति। अ॒च्छि॒द्रेण॑ प॒वि॒त्रेणे॒त्याह॑।
 अ॒सौ वा आ॑दि॒त्योऽच्छि॑द्रं प॒वि॒त्रम्। तेनै॒वैना॒ उ॒त्पु॑नाति।
 व॒सोः सूर्य॑स्य र॒श्मिभि॑रित्या॑ह। प्रा॒णा वा आपः॑। प्रा॒णा
 व॒सवः॑। प्रा॒णा र॒श्मयः॑॥३६॥

प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्त्सं पृ॑णक्ति। सा॒वि॒त्रि॒यर्चा॑। स॒वि॒तृप्र॑सूतं
 मे॒ कर्मा॑स॒दिति॑। स॒वि॒तृप्र॑सूतमे॒वास्य॑ कर्म॒ भव॑ति। प॒च्छो

गायत्रिया त्रिष्वमृद्धत्वाय। आपो देवीरग्रेषुवो अग्रेषुव
इत्याह। रूपमेवासांमेतन्महिमानं व्याचष्टे। अग्रं इमं यज्ञं
नयताग्रे यज्ञपतिमित्याह। अग्रं एव यज्ञं नयन्ति। अग्रं
यज्ञपतिम्॥ ३७॥

युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यं यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्य
इत्याह। वृत्रं हं हनिष्यन्निन्द्र आपो वव्रे। आपो हेन्द्रं वव्रिरे।
संज्ञामेवासांमेतत्सामानं व्याचष्टे। प्रोक्षिताः स्थेत्याह। तेनापः
प्रोक्षिताः। अग्नये वो जुष्टं प्रोक्षाम्यग्नीषोमाभ्यामित्याह।
यथादेवतमेवैनान्प्रोक्षति। त्रिः प्रोक्षति। त्र्यावृद्धि यज्ञः॥ ३८॥

अथो रक्षसामपंहत्यै। शुन्यध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्याया
इत्याह। देवयज्याया एवैनानि शुन्यति। त्रिः प्रोक्षति।
त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। अवधूतं रक्षोऽवधूता
आरातय इत्याह। रक्षसामपंहत्यै। अदित्यास्त्वगसीत्याह।
इयं वा अदितिः॥ ३९॥

अस्या एवैनत्त्वचं करोति। प्रति त्वा पृथिवी वेत्त्वित्याह
प्रतिष्ठित्यै। पुरस्तात्प्रतीचीनं ग्रीवमुत्तरलोमोपस्तृणाति
मेध्यत्वाय। तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यञ्चः पशवो मेधमुपतिष्ठन्ते।
तस्मात्प्रजा मृगं ग्राहुकाः। यज्ञो देवेभ्यो निलायत। कृष्णो
रूपं कृत्वा। यत्कृष्णाजिने हविरध्वयवहन्ति। यज्ञादेव तद्यज्ञं
प्रयुङ्क्ते। हविषोऽस्कन्दाय॥ ४०॥

अधिषव॑णम॒सि वानस्प॑त्यमित्या॒ह। अधिषव॑णमे॒वैन॑त्करोति।
 प्रति॒ त्वाऽदि॑त्यास्त्वग्वे॒त्त्वित्या॑ह सय॒त्वाय॑। अ॒ग्नेस्त॒नूर॒सी॒-
 त्या॑ह। अ॒ग्नेर्वा ए॒षा त॒नूः। यदोष॑धयः। वा॒चो वि॒सर्ज॑न॒मित्या॑ह।
 यदा हि प्र॒जा ओष॑धीनाम॒श्नन्ति॑। अथ॒ वाचं॑ वि॒सृज॑न्ते।
 दे॒ववी॑तये त्वा गृ॒ह्णामीत्या॑ह॥४१॥

दे॒वता॑भिरे॒वैन॑त्सम॑र्धयति। अ॒द्रि॒रसि॑ वानस्प॑त्य इत्या॒ह।
 ग्रावा॑णमे॒वैन॑त्करोति। स इ॒दं दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं सु॒शमि॑
 शमि॒ष्वेत्या॑ह शान्त्यै॑। हवि॑ष्कृदेहीत्या॒ह। य ए॒व दे॒वानां॑
 हवि॑ष्कृतः। तान् ह॒यति॑। त्रि॒ह्वयति॑। त्रिष॑त्या हि दे॒वाः।
 इष॑माव॒दोर्ज॑माव॒देत्या॑ह॥४२॥

इष॑मे॒वोर्जं॑ यज॑माने दधाति। द्यु॒मद्व॑दत व॒यं सं॒ङ्घातं॑
 जे॒प्मेत्या॑ह भ्रातृ॑व्याभिभू॒त्यै। मनोः॑ श्र॒द्धादे॑वस्य॒ यज॑मानस्या-
 सुर॒घ्नी वाक्। य॒ज्ञायु॑धेषु प्रवि॑ष्टाऽऽसीत्। तेऽसु॑रा याव॑न्तो
 य॒ज्ञायु॑धाना॒मुद्व॑दतामुपाशृ॑ण्वन्। ते परा॑भवन्। तस्मा॒त्स्वानां॑
 मध्ये॑ऽव॒साय॑ यजेत। याव॑न्तोऽस्य॒ भ्रातृ॑व्या य॒ज्ञायु॑धाना॒-
 मुद्व॑दतामुपशृ॑ण्वन्ति। ते परा॑ भवन्ति। उ॒च्चैः स॒माह॑न्त वा
 आ॒ह विजि॑त्यै॥४३॥

वृ॒ङ्क् ए॑षामिन्द्रि॒यं वी॒र्य॑म्। श्रेष्ठं एषां भवति। व॒र्षवृ॑द्धम॒सि
 प्रति॒ त्वा व॒र्षवृ॑द्धं वे॒त्त्वित्या॑ह। व॒र्षवृ॑द्धा वा ओष॑धयः।
 व॒र्षवृ॑द्धा इ॒षीकाः॑ समृ॑द्ध्यै। य॒ज्ञं रक्षा॑स्यनु प्रावि॑शन्।

तान्यस्मा पशुभ्यो निरवादयन्त। तुषैरोषधीभ्यः। परापूतः
रक्षः परापूता अरातय इत्याह। रक्षसामपंहत्यै॥४४॥

रक्षसां भागोऽसीत्याह। तुषैरेव रक्षांसि निरवदयते। अप
उपस्पृशति मेध्यत्वाय। वायुर्वो विविनक्तित्याह। पवित्रं वै
वायुः। पुनात्येवैनान्। अन्तरिक्षादिव वा एते प्रस्कन्दन्ति।
ये शूर्पात्। देवो वः सविता हिरण्यपाणिः प्रतिगृह्णात्वित्याह
प्रतिष्ठित्यै। हविषोऽस्कन्दाय। त्रिष्फलीकर्तुवा आह।
त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय॥४५॥

द्वाभ्यामुत्पुनाति रश्मयो नयन्त्यग्ने यज्ञपतिं यज्ञोऽदितिरस्कन्दाय गृह्णामीत्याह वृदेत्याह विजित्या
अपंहत्या अस्कन्दाय त्रीणि च॥ [५]

अवधूतः रक्षोऽवधूता अरातय इत्याह। रक्षसामपंहत्यै।
अदित्यास्त्वगसीत्याह। इयं वा अदितिः। अस्या एवैनत्त्वचं
करोति। प्रति त्वा पृथिवी वेत्त्वित्याह प्रतिष्ठित्यै।
पुरस्तात्प्रतीचीनग्रीवमुत्तरलोमोपस्तृणाति मेध्यत्वाय।
तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यञ्चः पशवो मेधमुपतिष्ठन्ते। तस्मात्प्रजा
मृगं ग्राहकाः। यज्ञो देवेभ्यो निलायत॥४६॥

कृष्णो रूपं कृत्वा। यत्कृष्णाजिने हविरधिपिनष्टि।
यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। हविषोऽस्कन्दाय। द्यावापृथिवी
सहास्ताम्। ते शम्यामात्रमेकमहर्व्येताः शम्यामात्रमेकमहः।
दिवः स्कम्भनिरसि प्रति त्वाऽदित्यास्त्वग्वेत्त्वित्याह।
द्यावापृथिव्योर्वीत्यै। धिषणाऽसि पर्वत्या प्रति त्वा दिवः

स्कम्भनिर्वेत्त्वित्याह। द्यावापृथिव्योर्विधृत्यै॥४७॥

धिषणांसि पार्वतेयी प्रति त्वा पर्वतिर्वेत्त्वित्याह।
 द्यावापृथिव्योर्विधृत्यै। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह
 प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू
 आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। अधिवपामीत्याह।
 यथादेवतमेवैनानधि वपति। धान्यमसि धिनुहि देवानित्याह।
 एतस्य यजुषो वीर्येण॥४८॥

यावदेका देवता कामयते यावदेका। तावदाहुतिः प्रथते। न हि
 तदस्ति। यत्तावदेव स्यात्। यावञ्जुहोति। प्राणाय त्वाऽपानाय
 त्वेत्याह। प्राणानेव यजमाने दधाति। दीर्घामनु प्रसितिमायुषे
 धामित्याह। आयुरेवास्मिन्दधाति। अन्तरिक्षादिव वा एतानि
 प्रस्कन्दन्ति। यानि दृषदः। देवो वः सविता हिरण्यपाणिः
 प्रतिगृह्णात्वित्याह प्रतिष्ठित्यै। हविषोऽस्कन्दाय। असंवपन्ती
 पिंषाणूनि कुरुतादित्याह मेध्यत्वाय॥४९॥

निलायत विधृत्यै वीर्येण स्कन्दन्ति चत्वारि च॥ [६]

धृष्टिरसि ब्रह्म यच्छेत्याह धृत्यै। अपाग्नेऽग्निमामादं जहि
 निष्क्रव्यादः सेधा देवयजं वहेत्याह। य एवामात्क्रव्यात्।
 तमपहत्य। मेध्येऽग्नौ कपालमुपदधाति। निर्दग्धः
 रक्षो निर्दग्धा अरातय इत्याह। रक्षाऽस्येव निर्दहति।
 अग्निवत्युपदधाति। अस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते। अङ्गारमधि

वर्तयति॥५०॥

अ॒न्तरि॑क्ष ए॒व ज्योति॑र्धत्ते। आ॒दि॒त्यमे॒वामुष्मि॑ल्लो॒के
ज्योति॑र्धत्ते। ज्योति॑ष्मन्तोऽस्मा इ॒मे लो॒का भ॑वन्ति। य ए॒वं
वेद॑। ध्रु॒वम॑सि पृथि॒वीं दृ॒ह॒हेत्या॑ह। पृथि॒वीमे॒वैतेन॑ दृ॒ह॒हति॑।
ध॒र्त्रम॑स्यन्तरि॑क्षं दृ॒ह॒हेत्या॑ह। अ॒न्तरि॑क्षमे॒वैतेन॑ दृ॒ह॒हति॑।
ध॒रुण॑मसि दि॒वं दृ॒ह॒हेत्या॑ह। दि॒वंमे॒वैतेन॑ दृ॒ह॒हति॑॥५१॥

ध॒र्मा॑सि दि॒शो दृ॒ह॒हेत्या॑ह। दि॒श ए॒वैतेन॑ दृ॒ह॒हति॑।
इ॒माने॒वैतैर्लो॒कान्दृ॒ह॒हति॑। दृ॒ह॒हन्ते॑ऽस्मा इ॒मे लो॒काः प्र॒जया॑
प॒शुभिः॑। य ए॒वं वेद॑। त्री॒ण्यग्रे॑ क॒पाला॒न्युप॑दधाति। त्रय॑ इ॒मे
लो॒काः। ए॒षां लो॒काना॑मा॒प्त्यै। ए॒कम॑ग्रे॑ क॒पाल॒मुप॑ दधाति।
ए॒कं वा अ॑ग्रे॑ क॒पालं॑ पु॒रुष॑स्य स॒म्भव॑ति॥५२॥

अथ॒ द्वे। अथ॒ त्री॒णि। अथ॑ च॒त्वारि॑। अथा॒ष्टौ।
तस्मा॑द॒ष्टाक॑पालं पु॒रुष॑स्य शि॒रः। यदे॒वं क॒पाला॒न्युप॑दधाति।
य॒ज्ञो वै प्र॒जाप॑तिः। य॒ज्ञमे॒व प्र॒जाप॑ति॒ः स॒ऽस्क॑रोति।
आ॒त्मान॑मे॒व तत्स॑ऽस्क॑रोति। त॒ः स॒ऽस्कृ॑तमा॒त्मानम्॑॥५३॥

अ॒मुष्मि॑ल्लो॒केऽनु॒ परै॑ति। यद॒ष्टावु॑प॒दधा॑ति। गा॒य॒त्रिया॑
तत्स॒मि॒तम्। यन्न॑व। त्रि॒वृता॒ तत्। यद्व॑श। वि॒राजा॒ तत्।
यदे॒काद॑श। त्रि॒ष्टुभा॒ तत्। यद्वा॑द॒श॥५४॥

जग॑त्या॒ तत्। छ॒न्दः स॒मि॒तानि॒ स उ॑प॒दध॑त्क॒पाला॑नि।
इ॒माँल्लो॒कान॑नुपूर्वं दि॒शो वि॒धृत्यै॑ दृ॒ह॒हति॑। अथायुः

प्राणान्प्रजां पशून् यजमाने दधाति। सृजातानस्मा
अभितो बहुलान्करोति। चितुः स्थेत्याह। यथायजुरेवैतत्।
भृगूणामङ्गिरसान्तपसा तप्यध्वमित्याह। देवतानामेवैनानि
तपसा तपति। तानि ततः सङ्स्थिते। यानि घर्मे
कपालान्युपचिन्वन्ति वेधस इति चतुष्पदयुर्चा वि मुञ्चति।
चतुष्पादः पशवः। पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति॥५५॥

वर्तयति दिवंमेवैतेन दहति सम्भवति तस्य सङ्स्कृतमात्मानं द्वादश सङ्स्थिते त्रीणि
च॥

[७]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामि-
त्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो
हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। सं वपामीत्याह। यथादेवतमेवैनानि
संवपति। समापो अद्विरङ्गमत समोषधयो रसेनेत्याह। आपो
वा ओषधीर्जिन्वन्ति। ओषधयोऽपो जिन्वन्ति। अन्या वा
एतासामन्या जिन्वन्ति॥५६॥

तस्मादेवमाह। सः रेवतीर्जगतीभिर्मधुमतीर्मधुमतीभिः
सृज्यध्वमित्याह। आपो वै रेवतीः। पशवो जगतीः।
ओषधयो मधुमतीः। आप ओषधीः पशून्। तानेवास्मा
एकधा सृज्य। मधुमतः करोति। अद्ध्यः परि प्रजाताः
स्थ समद्भिः पृच्यध्वमिति पर्याप्तावयति। यथा सुवृष्ट
इमामनुविसृत्य॥५७॥

आप ओषधीर्महयन्ति। तादृगेव तत्। जनयत्यै

त्वा॒ संयौ॑मीत्या॒ह। प्र॒जा ए॒वैतेन॑ दा॒धार। अ॒ग्नये॑
 त्वा॒ऽग्नीषो॑मा॒भ्यामि॒त्याह॑ व्यावृ॒त्त्यै। म॒खस्य॑ शिरो॒-
 ऽसी॒त्याह॑। य॒ज्ञो वै म॒खः। तस्यै॒तच्छिरः॑। यत्पु॒रोडा॑शः।
 तस्मा॑दे॒वमा॑ह॥ ५८ ॥

घ॒र्मोऽसि॑ वि॒श्वायु॑रि॒त्याह॑। वि॒श्वमे॒वायु॑र्यज॑माने दधाति।
 उ॒रु प्र॑थस्वो॒रु ते॑ य॒ज्ञप॑तिः प्रथता॒मि॒त्याह॑। यज॑मानमे॒व
 प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ प्रथयति। त्वचं॑ गृ॒ह्णीष्वे॒त्याह॑। सर्व॑मे॒वैन॑
 सत॑नुं करोति। अथा॒प आ॒नीय॑ परि॒मार्ष्टि॑। मा॒स ए॒व
 तत्त्वचं॑ दधाति। तस्मा॑त्त्व॒चा मा॒सं छ॒न्नम्। घ॒र्मो वा
 ए॒षोऽशा॑न्तः॥ ५९ ॥

अ॒र्धमा॑से॒र्धमा॑से प्रवृ॒ज्यते॑। यत्पु॒रोडा॑शः। स ई॒श्वरो॑
 यज॑मान॑ शु॒चा प्र॒दहः॑। पर्य॑ग्नि करोति। प॒शुमे॒वैन॑मकः।
 शान्त्या॑ अप्र॑दाहाय। त्रिः पर्य॑ग्नि करोति। त्र्या॑वृद्धि य॒ज्ञः।
 अथो॑ रक्ष॑सामप॑हत्यै। अ॒न्तरि॑त॒स्य रक्षो॑ऽन्तरि॑ता अरा॑तय॒
 इ॒त्याह॑॥ ६० ॥

रक्ष॑साम॒न्तरि॑हत्यै। पु॒रोडा॑शं वा अधि॑श्रित॒स्य रक्षा॑स्य॒-
 जिघा॑सन्। दि॒वि नाको॑ नामा॒ग्नी रक्षो॑हा। स
 ए॒वास्मा॑द्रक्षा॒स्यपा॑हन्। दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता श्र॑पय॒त्वित्या॑ह।
 स॒वितृ॑प्रसूत ए॒वैन॑ श्रपयति। व॒र्षि॑ष्ठे अधि॒ नाक॑
 इ॒त्याह॑। रक्ष॑सामप॑हत्यै। अ॒ग्निस्ते॑ त॒नुवं मा॑ऽति॒धागि॒त्याहा॑-

ऽन॑तिदाहाय। अ॒ग्ने॑ ह॒व्य॑ र॒क्ष॒स्वेत्या॑ह॒ गु॒प्त्यै॑॥६१॥

अ॒वि॒द॒ह॒न्तः॑ श्र॒प॒य॒तेति॑ वाचं॒ वि॒सृ॒ज॒ते। य॒ज्ञ॒मे॒व
ह॒वी॑ र॒ष्य॑भि॒व्या॒हृत्य॑ प्र॒त॑नुते। पु॒रो॒रु॒च॒म॒वि॒दाहाय॑ श्रु॒त्यै
क॒रोति॑। म॒स्ति॒ष्को॒ वै पु॒रो॒डाशः॑। तं य॒न्नाभि॑ वा॒सये॑त्।
आ॒वि॒र्म॒स्ति॒ष्कः॑ स्यात्। अ॒भि॒वा॑सयति। तस्मा॒द्बु॒हा
म॒स्ति॒ष्कः॑। भस्म॑ना॒ऽभि॒वा॑सयति। तस्मा॑न्मा॒ र॒सेना॑स्थि
छु॒न्नम्॥६२॥

वे॒देना॒भि॒वा॑सयति। तस्मा॒त्केशैः॑ शि॒रश्छु॑न्नम्। अ॒ख॑लति॒भावु॒को
भ॒वति॑। य ए॒वं वे॒द। पु॒शो॒र्वै प्र॑ति॒मा पु॒रो॒डाशः॑। स
नाय॑जु॒ष्कम॒भि॒वा॑स्यः। वृ॒थे॒व स्यात्। ई॒श्व॒रा य॒ज॑मानस्य
प॒शवः॑ प्र॒मे॑तोः। सं ब्र॒ह्म॑णा पृ॒च्य॒स्वेत्या॑ह। प्रा॒णा वै
ब्र॒ह्म॑॥६३॥

प्रा॒णाः प॒शवः॑। प्रा॒णैरे॒व प॒शून्त्सम्पृ॑णक्ति। न प्र॒मायु॑का
भ॒वन्ति॑। य॒ज॑मानो॒ वै पु॒रो॒डाशः॑। प्र॒जा प॒शवः॑ पु॒री॑षम्।
यदे॒वम॑भि॒घा॒रय॑ति। य॒ज॑मानमे॒व प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ स॒म॑र्धयति।
दे॒वा वै ह॒वि॒र्भृ॒त्वाऽब्रु॑वन्। कस्मि॑न्नि॒दं म्र॑क्ष्याम॒ह इति॑।
सो॑ऽ॒ग्नि॒र॒ब्रवी॑त्॥६४॥

मयि॑ त॒नूः सं निध॑ध्वम्। अ॒हं व॒स्तं ज॑नयिष्यामि।
यस्मि॑न्म्र॒क्ष्यध्व॑ इति॑। ते दे॒वा अ॒ग्नौ त॒नूः स॒त्र्य॑दधत।
तस्मा॑दाहुः। अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वता॑ इति॑। सोऽङ्गा॑रेणा॒पः।
अ॒भ्य॑पातयत्। तत॑ ए॒कतो॑ऽजायत। स द्वि॒तीयं॑ म॒भ्य॑पातयत्॥६५॥

ततो॑ द्वितो॑ऽजायत। स तृतीयं॑भ्य॑पातयत्। तत॑स्त्रितो॑-
ऽजायत। यद॒द्भ्योऽजा॑यन्त। तदा॒प्याना॑माप्य॒त्वम्।
यदा॒त्मभ्योऽजा॑यन्त। तदा॒त्म्याना॑मात्म्य॒त्वम्। ते दे॒वा
आ॒प्येष्व॑मृजत। आ॒प्या अ॑मृजत् सूर्या॑भ्युदिते। सूर्या॑भ्युदितः
सूर्या॑भिनिमृक्ते॥६६॥

सूर्या॑भिनिमृक्तः कु॒न॒खिनि॑। कु॒न॒खी श्या॒वद॑ति।
श्या॒वद॑न्न॒ग्रदिधि॑षौ। अ॒ग्रदिधि॑षुः प॑रिवित्ते। प॑रिवित्तो
वी॒र॒हणि॑। वी॒र॒हा ब्र॑ह्म॒हणि॑। तद्व॑ह्म॒हणं॑ नात्य॑च्यवत।
अ॒न्तर्वे॑दि नि॒नय॑त्यव॑रुद्धौ। उ॒ल्मुके॑ना॒भि गृ॑ह्णाति शृ॒तत्वाय॑।
शृ॒तका॑मा इव॒ हि दे॒वाः॥६७॥

अन्या जिन्वन्त्यनु वि॒सृत्यै॒वमा॒हाशा॑न्त आहु॒ गुत्यै॑ छुन्नं ब्रह्मा॑ब्रवीद्वितीयं॑भ्य॑पातयत्सूर्या॑भिनिमृक्ते
देवाः॥

[८]

दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒व इति॑ स्प्यमाद॑त्ते प्र॒सूत्यै॑।
अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒ह। अ॒श्विनौ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यु
आस्ता॑म्। पू॒ष्णो हस्ता॑भ्या॒मित्या॒ह यत्यै॑। आद॑द इन्द्र॑स्य
बा॒हुर॑सि दक्षि॑ण इत्या॒ह। इन्द्रि॑यमे॒व यज॑माने दधाति।
स॒हस्र॑भृष्टिः श॒तते॑जा इत्या॒ह। रू॒पमे॒वास्यै॒तन्महि॑मानं
व्याच॑ष्टे। वा॒युर॑सि ति॒ग्मते॑जा इत्या॒ह। तेजो॒ वै वा॒युः॥६८॥

तेजं॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। वि॒षाद्वै नामा॑सुर आसीत्। सोऽ॒बिभेत्।
य॒ज्ञेन॑ मा दे॒वा अ॒भिभ॑विष्यन्तीति। स पृ॒थि॒वीभ्य॑वमीत्।
सा मे॒ध्याऽभ॑वत्। अथो॒ यदिन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्। तस्य॒

लोहितं पृथिवीमनु व्यधावत्। सा मेध्याऽभवत्। पृथिवि
देवयजनीत्याह॥६९॥

मेध्यामेवैनां देवयजनीं करोति। ओषध्यास्ते मूलं मा
हिंसिषमित्याह। ओषधीनामहिंसायै। व्रजं गच्छ
गोस्थानमित्याह। छन्दांसि वै व्रजो गोस्थानः।
छन्दांस्येवास्मै व्रजं गोस्थानं करोति। वर्षतु ते
द्यौरित्याह। वृष्टिर्वै द्यौः। वृष्टिमेवाव रुन्धे। बधान देव
सवितः परमस्यां परावतीत्याह॥७०॥

द्वौ वाव पुरुषौ। यं चैव द्वेष्टि। यश्चैनं द्वेष्टि। तावुभौ बध्नाति
परमस्यां परावति शतेन पाशैः। योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं
द्विष्मस्तमतो मा मौगित्याहानिमुक्तये। अरुरुर्वै नामासुर
आसीत्। स पृथिव्यामुपमुतोऽशयत्। तं देवा अपहतोऽरुरुः
पृथिव्या इति पृथिव्या अपाघ्नन्। भ्रातृव्यो वा अरुरुः।
अपहतोऽरुरुः पृथिव्या इति यदाह॥७१॥

भ्रातृव्यमेव पृथिव्या अपहन्ति। तैऽमन्यन्त। दिवं वा
अयमितः पतिष्यतीति। तमरुरुस्ते दिवं माऽस्कानिति दिवः
पर्यबाधन्त। भ्रातृव्यो वा अरुरुः। अरुरुस्ते दिवं मा स्कानिति
यदाह। भ्रातृव्यमेव दिवः परिबाधते। स्तम्बयजुर्हरति।
पृथिव्या एव भ्रातृव्यमपहन्ति। द्वितीयं हरति॥७२॥

अन्तरिक्षादेवैनमपहन्ति। तृतीयं हरति। दिव

ए॒वैन॒मप॑हन्ति। तू॒ष्णीं च॑तु॒र्थं ह॑रति। अ॒परि॒मिता॑दे॒वैन॒मप॑हन्ति।
अ॒सुरा॑णां वा इ॒यम॑ग्र आसीत्। याव॒दासी॑नः परा॒पश्य॑ति।
ताव॑दे॒वाना॑म्। ते दे॒वा अ॑ब्रुवन्। अ॒स्त्वे॒व नो॒-
ऽस्या॑मपीति॥ ७३॥

क॒यन्नो दा॑स्य॒थेति॑। याव॑त्स्व॒यं परि॑गृ॒ही॒थेति॑। ते
वस॑व॒स्त्वेति॑ दक्षि॒णतः॑ पर्य॑गृ॒ह्णन्। रु॒द्रास्त्वेति॑ प॒श्चात्।
आ॒दि॒त्यास्त्वेत्यु॑त्तर॒तः। ते॑ऽग्नि॒ना प्राश्चो॑ऽजयन्। वसु॑भिर्दक्षि॒णा।
रु॒द्रैः प्र॒त्यश्चः॑। आ॒दि॒त्यैरु॑द॒श्चः। यस्यै॒व वि॒दुषो॑ वेदि॑
परि॑गृ॒ह्णन्ति॥ ७४॥

भव॑त्या॒त्मना॑। परा॑ऽस्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति। दे॒वस्य॑ सवि॒तुः
स॒व इत्या॑ह प्रसू॒तयै॑। कर्म॑ कृ॒ण्वन्ति वे॒धस॒ इत्या॑ह। इ॒षित॑
हि कर्म॑ क्रि॒यते॑। पृथि॒व्यै मे॒ध्यं चा॒मे॒ध्यं च॒ व्यु॑द॒क्राम॑ताम्।
प्रा॒चीन॑मुदी॒चीनं॑ मे॒ध्यम्। प्र॒ती॒चीनं॑ दक्षि॒णाऽमे॒ध्यम्।
प्रा॒चीमु॒दीचीं॑ प्रव॒णां करो॑ति। मे॒ध्यामे॒वैना॑ दे॒वय॑ज॒नीं
करो॑ति॥ ७५॥

प्राश्चो॑ वेद्य॑सावु॒न्नय॑ति। आ॒ह॒व॒नीय॑स्य॒ परि॑गृ॒हीत्यै॑। प्र॒ती॒ची
श्रो॒णी॑। गा॒र्ह॒पत्य॑स्य॒ परि॑गृ॒हीत्यै॑। अथो॑ मिथु॒नत्वा॑य। उद्ध॑न्ति।
यदे॒वास्या॑ अमे॒ध्यम्। तद॑प॑हन्ति। उद्ध॑न्ति। तस्मा॒दोष॑ध॒यः
परा॑भवन्ति॥ ७६॥

मूलं॑ छि॒नत्ति॑। भ्रातृ॑व्यस्यै॒व मूलं॑ छि॒नत्ति॑। मूलं॑ वा

अति॒तिष्ठ॒द्रक्षा॒स्य॒नूत्पि॑पते। यद्ध॒स्तेन॑ छि॒न्ध्यात्। कु॒न्खिनीः॑
प्र॒जाः स्युः। स्येन॑ छिन॒त्ति। वज्रो॒ वै स्यः। वज्रेणै॒व
य॒ज्ञाद्रक्षा॒स्यप॑हन्ति। पि॒तृदे॒वत्याऽति॑खाता। इय॒तीं
खन॑ति॥७७॥

प्र॒जाप॑तिना यज्ञ॒मुखेन॑ स॒मि॒ताम्। वेदि॑र्दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त।
तां च॑तुरङ्गु॒लेऽन्वि॑न्दन्। तस्मा॑च्चतुरङ्गु॒लं खेया॑। च॒तुरङ्गु॒लं
खन॑ति। च॒तुरङ्गु॒ले ह्योष॑धयः प्र॒ति॒तिष्ठ॑न्ति। आ प्र॑ति॒ष्ठायै॑
खन॑ति। यज॑मानमे॒व प्र॑ति॒ष्ठां ग॑मयति। दक्षि॑ण॒तो वर्षी॑यसीं
करो॑ति। दे॒वय॑जनस्यै॒व रू॒पम॑कः॥७८॥

पु॒रीष॑वतीं करोति। प्र॒जा वै प॒शवः॑ पु॒रीष॑म्। प्र॒जयै॑वैनं
प॒शुभिः॑ पु॒रीष॑वन्तं करोति। उत्त॑रं परि॒ग्राहं॑ परि॒गृह्णा॑ति।
ए॒ताव॑ती॒ वै पृ॑थि॒वी। याव॑ती॒ वेदिः॑। तस्या॑ ए॒ताव॑त ए॒व
भ्रातृ॑व्यं निर्भ॑ज्य। आ॒त्मन॑ उत्त॑रं परि॒ग्राहं॑ परि॒गृह्णा॑ति।
ऋ॒तम॑स्यृ॒तस॑दनमस्यृ॒तश्री॑र॒सीत्या॑ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्॥७९॥

क्रू॒रमि॑व॒ वा ए॒तत्क॑रोति। यद्वेदिं॑ क॒रोति॑। धा अ॑सि
स्व॒धा अ॒सीति॑ योयु॒प्यते॑ शान्त्यै॑। उ॒र्वी चा॑सि॒ वस्वी॑
चा॒सीत्या॑ह। उ॒र्वीमे॒वेनां॑ वस्वीं॑ करोति। पु॒रा क्रू॒रस्य॑
वि॒सृपो॑ वि॒रष्णि॑न्नित्या॒ह मे॒ध्य॒त्वाय॑। उ॒दा॒दाय॑ पृथि॒वीं
जी॒रदा॑नुर्या॒मैर॑यश्च॒न्द्रम॑सि॒ स्व॒धाभि॑रित्या॒ह। यदे॒वास्या॑
अमे॒ध्यम्। तद॑प॒हत्य॑। मे॒ध्यां दे॒वय॑जनीं कृ॒त्वा॥८०॥

यददश्चन्द्रमसि मेध्यम्। तदस्यामेरयति। तां धीरांसो
अनुदृश्यं यजन्त इत्याहानुख्यात्यै। प्रोक्षणीरा सादय।
इध्माबर्हिरुपसादय। स्रुवं च स्रुचंश्च सम्मृद्धि। पत्नी५
सन्नह्य। आज्येनोदेहीत्याहानुपूर्वतायै। प्रोक्षणीरा सादयति।
आपो वै रक्षोघ्नीः॥८१॥

रक्षसामपंहत्यै। स्प्यस्य वर्त्मन्त्सादयति। यज्ञस्य सन्तत्यै।
उवाच हासितो दैवलः। एतावतीर्वा अमुष्मिल्लोक आपं
आसन्। यावतीः प्रोक्षणीरिति। तस्माद्ब्रह्मीरासाद्याः।
स्प्यमुदस्यन्। यं द्विष्यात्तं ध्यायेत्। शुचैवैनमर्पयति॥८२॥

वै वायुराह परावतीत्याहहं द्वितीयः हर्तीति परिगृह्णन्ति देवयजनीं करोति भवन्ति
खनत्यकरेतत्कृत्वा रक्षोघ्नीरर्पयति॥ [९]

वज्रो वै स्प्यः। यदन्वञ्चं धारयेत्। वज्रेऽध्वर्युः क्षण्वीत।
पुरस्तात्तिर्यञ्चं धारयति। वज्रो वै स्प्यः। वज्रेणैव यज्ञस्य
दक्षिणतो रक्षा५स्यपंहन्ति। अग्निभ्यां प्राचंश्च प्रतीचंश्च।
स्प्येनोदीचश्चाधराचंश्च। स्प्येन वा एष वज्रेणास्यै पाप्मानं
भ्रातृव्यमपहत्य। उत्करेऽधि प्रवृश्चति॥८३॥

यथोपधाय वृश्चन्त्येवम्। हस्ताववं नेनित्ते। आत्मानमेव
पंवयते। स्प्यं प्रक्षालयति मेध्यत्वाय। अथो पाप्मनं एव
भ्रातृव्यस्य न्यङ्गं छिनत्ति। इध्माबर्हिरुपसादयति युत्तयै।
यज्ञस्य मिथुनत्वाय। अथो पुरोरुचमेवैतां दधाति। उत्तरस्य
कर्मणोऽनुख्यात्यै। न पुरस्तात्प्रत्यगुपसादयेत्॥८४॥

यत्पुरस्तात्प्रत्यगुपसादयेत्। अन्यत्राहुतिपथादिध्मं
 प्रतिपादयेत्। प्रजा वै बर्हिः। अपराध्रुयाद्बर्हिषां
 प्रजानां प्रजननम्। पश्चात्प्रागुपसादयति। आहुतिपथेनेध्मं
 प्रतिपादयति। सम्प्रत्येव बर्हिषां प्रजानां प्रजननमुपैति।
 दक्षिणमिध्मम्। उत्तरं बर्हिः। आत्मा वा इध्मः।
 प्रजा बर्हिः। प्रजा ह्यात्मन उत्तरतरा तीर्थे। ततो
 मेधमुपनीय। यथादेवतमेवैनत्प्रतिष्ठापयति। प्रतितिष्ठति
 प्रजयां पशुभिर्यजमानः॥८५॥

वृश्चति सादयेदिध्मः पञ्च च॥ [१०]

तृतीयस्यां देवस्यांश्चपृशुं यो वै पूर्वद्युः कर्मणे वामिन्द्रो वृत्रमहन्त्सोऽपोऽवधूतं
 धृष्टिर्देवस्येत्याह सं वंपामि देवस्य स्यमा दंदे वज्रो वै स्यो दश॥१०॥

तृतीयस्यां यज्ञस्यानतिरेकाय पवित्रवत्यध्वर्युं चाधिषवणमस्यन्तरिक्ष एव रक्षसामन्तरहित्यै
 द्वौ वाव पुरुषौ यददश्चन्द्रमसि मेध्यं पञ्चाशीतिः॥८५॥

तृतीयस्यां यजमानः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके
 द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः॥